

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn die corporis christi. Tex. eua[n]. Jo. ca. vi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

In die corporis christi

ses exaltavit serpentem eneum (in deserto) elevans illum in altum super palum. Sicut enim habebat Numeri. xxij. populo israel peccato frequentier a serpentibus mandato dei moy ses serpentes eneum fecit, quem eleuatum aspiciens sanabant. Et fuit figura crucifixi quod apparet serpens imolatus in cruce, et non erat sicut ille serpens videbatur: et veneno crebat. Nam ut ibi dominus fuit positus in signum. (Sic exaltari si cruce (oporet filium hominis) Secundum Chrysostomum non dixit: sed exaltari: quod honestum hoc videlicet audienter et descendentes. Secundo ut ostenderet hoc, et grueret sue figure: in qua nois exaltatois seu eleuatois virtutur scriptura Tertio ut ostendat se voluntariae ad passionem venisse unde multa nasci salus nobis: et exaltatio christi (ut omnis qui credit in ipso) per motum spiritus et charitatis redendo in ipsum (non peccat) eterna morte: (sed habeat vitam) non corporalem tamen sed (eternam). Assimilat autem se christus serpenti: immo assimilauit eum deus per moysen. Propter quod licet non fuerit serpens per venenum peccati: tamen videbatur serpens. quod venit in similitudine carnis pectorum. dicit rho. viij. Secundo quia sicut de serpente venenum, et tyriaca contra venenum sit. ita factio veneno de serpente diabolus: deus voluit fieri serpens: ut fieret tyriaca contra venenum diaboli. In cuius signum Christus, viij. serpens modum devorauit serpentes magorum. Tertio quod serpens cum magna cunctione obseruauit ora. Que cum non indigeret fouverit: tam est sic circa ea ne ledatur aliquis. Et similiter christus semper custodit suos. *Martini. vlti.* Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem seculi. Quarto serpens per artum foramen expoliat veterem pellem ut induat nouam. Similiter christus per foramen mortis venit ad stola immortalitatis. *Lu. vlti.* Oportebat christum pati et. Quinto serpens obturat aures: ne audiat vocem incantantis. Et similiter christus ne audiret vocem demonis tentantis: vel quotidie nos apud deum accusantibus. Apocalypsi est accusator. Dicitur autem eneus patrum: quia transiit nubibus passionum expoliri potuit sed non confringi. Secundo quia es non est unus natu re in eternitate: sed plenus, sicut et christus qui

divinam habet et humanam. Tertio propter sonoritatem predicationis. Est autem notandum quod cum dominus et testimoniū nostrū si accipitur: in hī ingreditudo humana nostra. Dia enim quod menit non potest gubernari testimoniū de hac virtute quod deus est trinus et unus. sicut deus: ut patuit supra. Et ipse christus *Hab. vi.* Baptizans eos in nomine patris et filii et spiritus sancti. Evangelii dicentes. Secundus: secundus: sanctus. Et propheta illuminatus a deo. Et tamen haec testimonium multi maxime indei non accipiunt. Et tamen ista fides de uoce recepta valit primo ad demonum expunctionem. Nam cum notario fideli apud Constantinopolim ducto a mago ad locum residentis demonum: unus corpus sedens in throno dictus: si velleris tuum esse super me. Et respondens se fuisse trinitatem: et se signasset: oes demones auctoriter gerunt. Et secundo ad tribulationum pulsione. Nam sic dicit *Dam. li. iiiij.* Cum apud Constantinopolim regis gaudi peccati electio raptus in celum audiuitur ab angelis declarari. Secundus deus: secundus fortis: secundus et misericors: salvator miserere nobis. et rediens cor populo decatasset: cessauit ois mortalitas. Tertio ad malorum confusionem et querit onus. Nam cum quida legatus vir secundus precepisset episcopum simoniacum decatitare gloria patrum et rogauit deum si erat simonia et spiritus sanctus cui fecerat iniuria non posset noiare. ita factum est. Et sic ille deprehensus per eum suum humiliter recognitus et penituit.

In die corporis christi Exeuang. Io. cap. vi.

Bro mea vere est cibus.
et sanguis meus vere est
pot. Qui manducat meum
am carnem et bibit meum sanguinem: in me manet et ego in eo. Si
cui misit me vivus pater: et ego
vivus propter patrem. Et qui manducat me: et ipse vivet propter me.
Hic est panis qui de celo descendit Non sicut manducaverunt
patres vestri manna: et mortui sunt. Qui manducat hunc panem
vivet in eternum.

F 4

Tractatus

II

Aro mea vere ē
cibus tūc. Jo. vi. Quia sa-
cramentū eucharistie nō p̄t
hūana lingua explicari: ne/
q̄ hūano ingenuo cōphendi. ideo pauca
de ipso tracabim⁹ remittentes p̄ alijs ad
scm Tho. iij. q. xxvii. 2. uij. dī. viij.

Quatuor ad p̄iens p̄tinet hoc solū vo/
lo declarare quō corp⁹ ch̄ri manēs i celo
est in terra sub parua q̄ntitate: r i multis
locis sūl. Sc̄endū est ḡ Primo q̄ intel
lect⁹ intelligit q̄ corpus qd̄ mutat de co/
lore in colore, puta de albo in nigrū, ali⁹
est ab albo colore r nigro: eo q̄ ipm cor/
pus manet: r colores mutant leu trāsent.
Et eode mō intelligere opt̄ q̄ substātia
est aliud a q̄ntitate: q̄ eadē substātia mu/
ta⁹ de parua in magnā q̄ntitate: r econ/
verio, sicut pat̄ in lacris ebullitio r q̄ni/
xione farine. Hoc ē ḡ fundamētus m̄/
gnū i ista matia intelligere q̄ substātia
nō est sua q̄ntitas s̄z ali⁹ ab ea. Et q̄ sic
res h̄z ab albedine q̄ sit alba: ita habz a
q̄ntitate q̄ sit q̄nta: r diuisib⁹ r magna: r
qua ideo sicut sine albedine res nō ē alba
ita sine q̄ntitate substātia nō est magna
neq̄ qua sed ē indiuisibil, vt dicit Arist. i
li. Phys. Substātia ergo corporis ch̄ri s̄z su/
derata sine sua q̄ntitate est indiuisibilis.
Sc̄endū est sc̄do q̄ inter agens creatum
r increātū ista est differētia q̄ agens crea/
tū nuncq̄ facit naturā: sed s̄g illam in om̄ni
sua actoe p̄supponit: et eā transmutat de
forma in formā. Unde est causa solū for/
me r consequēt copositi: non aut̄ mate/
riæ, sicut videm⁹. Q̄ignis nō facit ligna s̄z
illa p̄uerit in ignē, ita q̄ materia q̄ p̄n⁹
erat sub forma lignoz ead transmutat: vt
postea ut sub forma ignis: et nō est b̄is
qne facta s̄z p̄supposita. agens p̄ increa/
tum est causa nō solū formæ: sed etiā ma/
terie. Ex hac differētia sequit alia: q̄ agens
creat non p̄t totū in totū p̄uertere: ed
p̄uerit solū s̄z p̄t: sicut ignis nō p̄uerit to/
tu lignū ch̄ri ad materiā r formā i ignē: s̄z
conceit solū formam ad hunc sensu q̄
abjecta formaligni inducit formā ignis.
Sed agens increātū totum transmutare
Quatum autē est et p̄t sacramēti se⁹
potest in totum. Ad verba ergo p̄lectati quia perficitur in vtro. p̄. ideo ad illū ad-

onis in hoc sacramēto: deus substantiam
panis totā q̄ ad materiā et formā p̄uerit
in corp⁹ ch̄ri. r tñ q̄ntitas panis n̄ p̄ueri/
tur i q̄ntitatē ch̄ri: s̄z manet substātia p̄tu/
re dei sine oī suba. Corp⁹ ḡ ch̄ri ē sub q̄n
titate panis: non q̄ sit morū de celo: s̄z
substātia panis q̄ erat sub tali q̄ntitate est
effecta corp⁹ ch̄ri. Et q̄ p̄t de⁹ p̄uī r ma/
gnū panē sic p̄uertere: p̄t etiā esse corp⁹
ch̄ri sub maḡ aut̄ p̄ua panis v̄l ho stie q̄n/
titate. Et s̄l q̄ simul deus potest duos
aut̄ mille panes p̄uertere: p̄t s̄l sub mul/
tis q̄ntitatib⁹ esse isto mō. f. sm q̄ aliqd
dicit eē sub illa q̄ntitat e sub q̄ erat ali⁹
qd̄ qd̄ ē p̄uersum in ipm. Unū isto modo
de⁹ potest substātia celi ponere sub q̄ntita/
te ḡni mulq̄. s̄l substātia i illi p̄uerter
in substātia celi. Dicam⁹ ḡ (Caro mea
est cibi). i. vere sumū s̄b specie cibi. i. p̄ais
qui vere in carnē meā est p̄uersus (r san/
guis me⁹ vere ē porus). i. vere sumū sub
specie por⁹. i. vini: quod vere in sanguinē
meū est p̄ confeccrōez mutatū. Notandum
dicit vere. Primo fm Chrys. vt intelligā
tur ista nō est dicta p̄abolice v̄l similitud
narie: sed realiter ei vege ita esse. Sc̄do
fan eundē: vt intelligat caro ista esse cibi
aie non corp̄is. Tertio fm Aug. q̄ cū cib⁹
bus sumat ad sustentādā v̄tā exclusa fa/
me et siti. null⁹ cib⁹ vel p̄t hoc p̄e facit
pter istum q̄ hoies imortales efficit. Nō
fit aut̄ mentio de ossib⁹ r nervis q̄nū
sunt in isto sacro: q̄a non cōsueverūt itare
re in cib⁹ hoies. (Qui manducat meā car/
nem et bibit meū sanguinē) Et hoc vide
tur q̄ sub veraq̄ sp̄ecie sit cōscandū. Unū
r alibi dī. Ni si māducaerit carnem, hilj
hoies et b̄iberitis cib⁹ sanguinē nō b̄ebitis
vit aī in vobis. Ad hoc dīc e. Tho. iij. q.
lxix p. q̄ lictū est coicare sub sp̄ecie panis
tñ ch̄ri est ex p̄e cōcantis: in q̄ debz esse
cautela neqd̄ sanguis effundat. qd̄ facile
possit accidere in tanq̄ multitidine ch̄ri:
strati p̄pli: in qua multi sunt indiscreti. Li/
cetū inquantū est p̄pter piculū effusionis
Et sc̄do q̄ p̄fectio b̄is sacri non consit
stutis visu sed in consecratioe. Et ter nō q̄
sacerdos ex persona omniū v̄ trunq̄ offert.
Sed agens increātū totum transmutare
Quatum autē est et p̄t sacramēti se⁹
potest in totum. Ad verba ergo p̄lectati quia perficitur in vtro. p̄. ideo ad illū ad-

In die corporis christi

quem spectat perficere sacramentum: spectat christiani: non tamen obligat me ad oppositum: etiam utrumque lumine. id est. ad sacerdotem quoniam possim omni die coicere. Et hoc coicere sub utraque specie sit laudabile: suetudo manducaveritis carnem recte. dicit id est super non videtur ad oppositum obligare. At ideo hoc. sic. Si hec sua de spiritu mala dicatur si laicorum ex deuociōne coicet sub utraque specie ceterocestante pullo effusione et in falso iure principiat de ecclesiastica unitate: siue quemque est in charitate suscipit spiritus sanctus sub utraque specie. Qui hoc spiritum non manducat et bibit: sine charitate et non sine vita spiritu est. Si autem intelligas de manducatione sacramentali. qua. si ipse species suscipiunt est dubium. quod videtur clericus de necessitate sanitatis suscipe corpus christi: sicut et baptizatio greci procedunt: eucharistia pueris baptizatis exhibentur: habentes per se divinum Dionysius dicit: quod preceptio cuiuslibet sacramenti debet sumi in communione eucharistie. Sed Dionysius loquitur de adulis qui possunt habere actualē operationē quod ad eucharistiam reguntur. Dicendum est quod et baptismus est necessarius quod ad adulos sumi votū. quod ad alios autem sumi votū. Et charistia non nullus est de necessitate salutis quod ad actuū. Nam rite huius sacrae aduliti habet punitus voto proprio: pueri vero voto celeste quod eis coicatur in baptismate. Sed hoc est hoc videtur quod etiam sumptio sanguinis sumi votū erit de necessitate salutis: quod est contra suetudinem aliquarum ecclesiasticarum. in quibus solus sacerdos sub utraque specie coicatur. Ad hoc dicit quod antiquus omnes communiterabant sub utraque specie: quod adhuc in quibusdam ecclesiis servatur: ut etiam ministri altae: is coicatur sub utraque specie: sed in aliis quibus alijs servantur: ut solus sacerdos consummaret sanguinem propriei pullo effusione. Nec enim est sententia dominii: quod communis corporis communicaeat etiam sanguinem: quia sub specie panis est corpus ex vi sacramentum. et sanguis ex coomunitate. Hec ex illo ubi supra: quibusdam additis ex dictis eiusdem aliud. Est autem notandum quod nullum invenire possum quod ecclesia ordinaverit sub unica specie esse coicendum. sed suetudo est: quod passim sunt obtinunt. Dicitur autem alijs quod eis etiam suetudo manducare me: sicut me sues pater et ego vivo propter patrem. in omnem deum. quia ab eo habeo deitatem et vitam. et similiter in omnem hominem. quia vivo in gloriosa diuini verbi quam pater produxit. Et quod manducare me: sicut sacramentaliter et spiritu mali: vel saltē spiritu mali: et ipsi vivet propter me: quia scilicet talis effectus membrum christi et ymentur fonte totius vite. Hic est in omnem die vel in die festo vel suetu erit panis scilicet caro mea quod de celo descendit.

Augustinus

S. Ioseph

Tractatus

II.

quia sex non semine virili: sed celesti virtu
te ppagata est: ut dicte Hilas. (Ad) sup/
ple maducat hic panis (sicut maducauerit
p̄es vii manna et mortui sunt) morte tē
pali et etna fm Aug. qd non de oīb̄ sed
de qbusdā intelligo. Nam et moyses in
vesto mortu⁹ est morte t̄pali sed nō etna
(Qui manducauerit hunc panem) modo
predicō: q̄ est veritas et non umbra et
manna (vñuet in eternū) vita gratie et glo
rie: q̄uis moriat vita nature. Et intelligi
ge de maducate pseuerantia et intrus
tio nō intuentia: q̄ interruptio ē ḡ mor
tale peccatum. Est aut̄ sciendū q̄ hoscia
cramentū fuit institutū. Pioq̄ i recordati
one dñice passionis: ut p̄ Lu. xxii. Et se
cūdo in signū p̄cipue dilectoris. Nā ma
gnus amor est dare sua: maior dare suo s.
mari⁹ dare se. Dādo āt se: magn⁹ amor
est dare se i fr̄z et sociū: ut ch̄s q̄ carnă
tionē: et maior cū hoc dare se i mḡr̄m p̄
dicarōez: et adhuc maior in exēplū p̄ con
uersatōez: et adhuc maior i p̄ciū p̄ passio
nē: et maxim⁹ dare se i cibū p̄ sacra cōione
Nā in alijs donū est aliq̄ mō diuersū ab eo
cui daf. sed ex cibo et cibato fit ynū indi
uisum. Unū amātes tūc lūme p̄suerūt
exprimere amoē suū: cū dicūr̄ dare ei d
carnib⁹ meis ad maducādū: et de sanguine
ad bibendū. Tertio institutū est in ro
bur p̄firmatōis: q̄r̄ sicut panis corp⁹: ita
eucharistia anima p̄ficit. Quarto i in
strumentū vite spūalis: iuxta illō Joā. vi.
Nisi manducaueritis carnē filij bois et c
Quinto i viaticū pegrinatōis: ut pat̄
in figura panis q̄ refect⁹ est Heliā. iij.
Reg. xix. Serto i pign⁹ zarrā et uerebere
dicatis: iuxta illō Dat. vi. Ecce ego vo
bisē sum vñc ad p̄sumationē r̄culi.
Septimo i satisfactionē p̄pc̄ris. Si at
debet digne sumi: optet q̄ comedat: eo
modo quo agn⁹ pascal qui figura ei⁹ fuit
Et i ḡis comedendo declinet a malo: et si
at bonū: debet Primo comedat a circūci/
sis p̄ veteris p̄uersatōis abolitionem. I.
Lc̄. v. Epulem nō in fermento veteri.
Fermenat̄ em̄ ē massa corrupta: et Seco
cū lactuc̄ agrestib⁹: p̄ amarā p̄tritionē.
Job. iii. An̄s comedā sui p̄ro. Et tertio
cū panib⁹ azymis p̄ scie sinceritatē: q̄ ad

Cap. v. sed in azymis sinceritatē et veri
tatis. Et q̄r̄to renib⁹ accinctis p̄ stricrā
castitate. i. Reg. xxi. Si mūdi sūt pueris
maxime a mīberib⁹ et c. Et q̄r̄to pedibus
calciatis: p̄ immunitatē a terrenis affecti
bus: in cui⁹ signū etiā ch̄s pr̄ lauit dī
scipyloꝝ pedes q̄ coicaret. Et sexto cuꝫ
baculis in manib⁹: q̄ suj̄p̄ sollicitā custo
dīa. Es. xxx. Comedēt es et bibētes sur
gite p̄ncipes arripite clypeū et c. Et septi
mo i domo yna p̄ oīmodā p̄cordiam. Et
octavo silcū vicinis p̄ fratnā charitez et
amoē. Et nono dī ec assus igni: p̄ deuot
iōis p̄cedētē feruorē. Et decio festinat̄
p̄ audacitātē et dulcedinē comitantem. Et
yndecimo totaliter per fidēl integritatē.
vorando caput et pedes. i. credendo dei
ratē et būanitatēm ch̄s. Et duodecimo si
ne ossū cōminatōe: p̄ sacramētū venerat̄
onem. Sed aut̄ vltimē cōdīctōes vidē
tur maxime p̄tinere ad accessū ad bonum

Dñica prima post Trinit̄.

Ter. euanḡ. Lu. cap. xvi.

Omo quidā erat dñies:
h et induebat purpura et
byssō: et epulabat quoti
die splēdide. Et erat quidā mē
dicus nomine lazarus: qui iace
bat ad ianuam eius ulcerib⁹ ple
nus: cupiens saturari de micis
que cadebant de mensa diuiti⁹:
et nemo illi dabat. Sed et canes
veniebant et lingebant vlcera eis
ius. Factur⁹ est autem ut more
retur mendicus: et portaretur
ab angelis in sinu abrae. Mor
tuus ē autem et dñies: et sepul
tus est in inferno. Eleuans au
tem oculos suos cum essi in tor
mentis: vidit abraam alonge
et lazaram in sinu eius. Et ipse
clamans dixit: Pater abraam
misere mei: et mitte lazaram
ut intingat extreūmū digiti sui